

Maandag 29 oktober 1917.

Twee avonden achtereen titanenbommen slaan. Betrekkelijk weinig schade, enkele gekwetsten. Dooden? Ik weet het niet.

Een paar dagen geleden, kwam hier mijn duitsche neef Regierungsrat en Oberleutnant, die tijdelijk te Rijsel verbleef. De stad werd voortdurend met bommen bestookt.

"Dat moet vreeselijk om aanhooren zijn," zei ik hem, "ontzettend, terwijl het gebeurt."

Hij glimlachte afwijzend: "Volstrekt niet, ge geeft er te nauwernood nog acht op."

Als het 's nachts geweldig te werk is gegaan, wordt er 's morgens wel eens gevraagd:

"Is er iets bijzonders gebeurd?" en het antwoord luidt: "Neen, een oude vrouw gedood, ook een paar kinderen in hun bed, een laat uitblijver," of iets dergelijks."

Zooveel onverschilligheid bracht het menschelijk gevoel in opstand en nu?

Wij hebben heel wat gevoelsweg afgelegd. Wij hooren 't luchttempeest, de mokerslagen doen de ruiten rinkelen, bersten soms, al is de glazenmaker reeds meer dan eens ze met houtspaakjes en nagels in hun groeven komen verzekeren — mastiek is er niet meer te krijgen, of zoo ja, heel slechte; wij laten het er niet voor van te gaan slapen, gedurende het geschut, geschokt te worden in ons bed, en wachten geduldig tot alles overgaat. Ge moet ook weten, dat geen stoïcisme maar beredeneering ons helpt: in zulk een uitgestrekte stad als Gent, mag bij 't geen er tot nu toe geschied is aan verongelukken, 't gevaar voor ieder enkeling heel klein worden geacht. Daarin berust men onbewust. Toch zijn er lieden, wier zenuwstel tegen het helsch nachtgebliksem niet bestand is, die in doodsangst naar beneden vluchten, zelfs, die er hun leven bij laten, zoo niet in eens, dan toch onrechtstreeks door de herhaalde ontroeringen, indien ze aan hartkwaal lijden.

Gisteren is mijn deel wol 7 1/2 kilog. door den behanger in een zak aan de overheid afgeleverd. De opengereten matras ligt daar nu op het logeerbed, in lijkontwijding hare hulsel-wonde jammerlijk tentoonspreidend. Er zijn lieden, die de hunne niet meer toenaaien in afwachting, dat een nieuwe verordening al de wol zal opeischen.

Officieele Verordening van 23 oct. '17, geteekend Freiherr von Falkenhausen, General Gouverneur von Belgien. "Er wordt op al de honden waarvan de gestalte aan schouderhoogte meer dan veertig centimeters bedraagt in 't Algemeen Gouvernement van België beslag gelegd." Daarop volgen allerlei aanduidingen, waarbij het verboden is honden te verkoopen, aan te koopen, te verminken of te verhelen. De straf voor overtreding dezer bepalingen bedraagt 20.000 mark boet of vijf jaar gevang. Verheimelijkte honden worden verbeurd verklaard. De gemeenten zijn verantwoordelijk gesteld voor elke inbreuk op dit reglement ten bedrage van 200 mark voor elken niet afgeleverden hond. Dag en plaats van inschrijving van alle aanwezige honden zal aangegeven worden.

Virginie **LOVELING** (« *In oorlogsnood* »)